

paa Bane. Sagen er den, at Loven slet ikke har at give Bestemmelser om Sligt. I sit Væsen er Loven jo ikke Andet end en Ordning af Forholdet mellem Lehnbesidderen og Lehnsfuccesforerne, og de Rettigheder, hvorom der her har været Spørgsmaal, ligge derimod i det Hele udenfor hvad der er Lovens Omraade og vilde fremdeles blive bestaaende utrændede af denne.

Rasmussen: Ved det af mig stillede Endringsforslag kan jeg ikke troe, at Noget forurettes; men, hvis det ikke antages, saa er det min Mening, at man giver Lehnbesidderen en Ret, hvorved han kan forurette Eierne af disse Bygninger, og derfor vil jeg bede Thinget meget om at stemme for dette Endringsforslag. Gaar det ikke igjennem, saa er det min Mening, at Loven heller ikke bør komme ud, thi vi skulle ikke give en Lov, som skulde gjælde Districter, med Hensyn til hvilke flere Rigsdagsmand selv have erkjendt, at de aldeles ikke hende Noget til Forholdene.

Ingstrup: Jeg kan rigtignok heller ikke skjønne rettere, end at, hvis man ikke vil gaae ind paa dette Endringsforslag, da udsætter man alle disse Fæstere, hvorom her er Tale, og som jo vistnok kunne være mange flere, end Noget af os drømmer om, for at de hver Gang en Fideicommissbesidder vil sælge en saadan Fæstegaard, nødsages til at føre Proces med ham, for at komme til deres lovlige Ret, og, uagtet der jo nok kunde være de Rigsdagsmand, som synes, at det er noget temmelig ligegyldigt, enten man skulde føre en saadan Proces eller ikke, saa troer jeg dog virkelig ikke, at man ved selve Lovgivningen bør udsætte en talrig Classe af Medborgere for en saadan Ulempe.

Indenrigsministeren: Jeg troer netop, at det, som min ærede Sidemand (Ingstrup) fremførte, taler for, at man ved at antage det foreslaaede Endringsforslag gjør en Forandring i den bestaaende Ret, og at man gjør det uden at vilde give noget som helst Bederlag til den, hvis Ret afficerer. Foraaavdi som det er blevet berørt af den ærede Rigsdagsmand for Præsto, at Forordningen af 28de Januar 1682 ikke skulde indeholde Forbud imod at tilfikkre Livsarvingerne Fæste paa de kongelige

Godser, saa troer jeg, at det fremgaaer af Ordnes Forbindelse, at det, hvormod der i denne Forordning gjøres Forbud, var, at der blev foretaget saadanne Handlinger, hvorved Arvingerne kunde være forsikrede om at beholde deres Forældres og Forsædres Gaard.

C. H. Hansen: Bederlaget for Fideicommissbesidderne for det, man her vil tillægge dem, som de Bygningerne, finder jeg ligger deri, at man frigiver til Salg det, som før har været bundet; dette til Svar paa den ærede Indenrigsministers senest Anførte.

Da ingen flere begjærede at ytre sig, skred man til Afstemning, hvorved Forslaget af J. Rasmussen, Jacobsen, Johansen, Andresen, N. Pedersen, Clausager, Schroll, Grønborg, L. Jensen, Alberti, la Cour, Frølund, C. H. Hansen, J. Christensen, Høier:

Alt der til første Stykke af § 1, efter Ordet „samtykke“ tilføies: „og alt Superficialgods ikkun til Eierne af de Bygninger, hvortil de paagældende Jordlodder, i det Mindste i de 10 sidste Aar, have været henlagte“, over hvilket der var begjert Afstemning ved Navneopraab af følgende Medlemmer:

Barfod, J. A. Hansen, L. Schøler, Ingstrup, Sidenius, Hækkerup, Spandet, B. Christensen, Jacobsen, Tscherning, Chr. Larsen. Forkastedes, som nedenstaaende Liste nærmere udviser, med 45 Stemmer mod 40.

Ja.

Gleerup.	Christensen, J.
Rasmussen.	Clausager.
Kovsing.	la Cour.
Kotwitt.	Frølund.
Schiøtt.	Grundtvig.
Schroll.	Grønborg.
Schøler, L.	Hansen, J. A.
Sidenius.	Hermansen.
Simonsen.	Høier.
Sørensen.	Jacobsen.
Tscherning.	Jensen, L.
Winther.	Jespersen.
Alberti.	Ingstrup.
Barfod.	Johansen.
Black.	Jørgensen.
Bunghen.	Knudsen, P.
Christensen, B.	Kofoed.